

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

VITA S. ROMVALDI ANACHORETAE

Camaldulensium monachorum patris. ex ea qua est à Petro Damiano conscripta.

Romualdus Rauennæ illustrissima Ducû stir- Junij 19.
 pe progenitus, quanquã in prima adolescen- S. Romual-
 tia mûdi vanitatibus supra modum deditus, di patria &
 ab omni religionis cultu penitus alienus videre- genus.
 tur, insita tamen naturæ quadam bonitate in pie-
 tatis studium acriter ferebatur: adeo vt frequenter
 cum inter sylvas & lustra ferarum venationi ope-
 ram daret, incredibili quodam desiderio eremum
 incolendi accenderetur; nemorumque recessus ad
 melioris vitæ frugem eum inuitarent. Erat ei pa-
 ter, Sergius nomine, homo secularibus negotijs to- Sergius pa-
 tus implicatus, qui propter terrenarû rerum pos- ter eius.
 sessionem, exorta cum propinquo quodã suo con-
 tentioné, turpiter se homicidij crimine contami-
 nauerat: ac filium etiam Romualdum ad eiusdem
 sceleris consensum vehementer allexerat. At Ro-
 mualdus quãquã tota mente immane facinus de-
 testatus fuisset, tamen quia corpore presens fuerat,
 tantum ex admissio patris peccato dolorem conce-
 pit, vt ad Classense monasteriû beati Apollinaris, Romualdi
 homicidarum instar, quadraginta dierû iuctu sce- poenitentia
 lus expiaturus, se receperit. Vbi cum se totum ex a ob admif-
 nimo poenitentia laboribus daret, mens eius con- sum à patre
 tinuis sletibus emollita, suaue Christi iugum appe- homicidiû.
 rete cepit. Nec multò post monachorum pedibus
 prouolutus, precibus & lachrymis habitum mo-
 nasticum extorsit: totoque triennio admirabili vi- Fit mona-
 ta austeritate rebelles animi motus compescuit, v- chus.
 naque secum laxioris disciplina fratres ad arduam
 perfectionis semitam cum verbo tum exéplo im-
 pellere conatus est. Sed cum illi seuerioris vitæ di-
 sciplinæ

Improbis
monachi ei
neccem mo-
liuntur.

Petrus Vr-
seolus Dux
Dulmatiae
fit mona-
chus.

Multi se Ro-
mualdo in
disciplinam
tradunt. &
inter alios
Sergius pa-
ter eius.

disciplinam non modo despicerent, sed impia etiam consilia agerent, ut caelestis disciplinae cupidum interficerent, Romualdus ut illis tanta iniquitatis barathrum clauderet, ad Marinum quendam eremiticam vitam cultu in Venetiarum partibus admodum insignem commigravit.

Eodem vero tempore, Petrus cognomine Vrseolus Dulmatici ducatus gubernator, ductus poenitudine, quod iusto parum titulo ad eum dignitatis gradum ascendisset, relictis diuitijs, spretaque dignitate in Gallias ad S. Michaelis coenobium confugit: ubi sub Guarino eximia sanctitate viro, diuino seruitio se mancipauit. Porro hoc vitae institutum ex Marini & Romualdi consilio salubriter assumpserat, ut dignis poenitentiae fructibus sceleris sui reatum, quo attritus erat, expiaret: atque ut melius omnes inimici insultus, quibus acriter semper recens ad Christum conuersi impugnari solent, sustinere posset, eosdem Marinum videlicet & Romualdum, itineris & habitationis suae comites elegerat: qui tamen Petro in monasterio firmiter constituto, ad rigidioris vitae, cui assueti fuerant, reuersi sunt, Quibus etiam Petrus peracto vix anni spatio ad eiusdem solitudinis distractionem aggregatus est.

Interea Romualdus accenso mentis desiderio ad eum in virtutum omnium studio crescere coepit, ut cuncti se eius disciplinis submittere gauderent. Et inter alios ipse Sergius pater, filij sui exemplo per motus calcaris mundi pompis in eius disciplinam concessit: sed paulo post pravae consuetudinis mole pressus in Aegyptum redire contriuit: At Romualdi diligentia ab ea fuga retractus, & ad sanctae conuersationis statum reductus breui post ex hac vita ad meliorem migravit. Romualdus autem post

facile
conu-
monu-
eis ter-
malig-
lum pr-
conci-
ret. Con-
monast-
in quo
odium v-
fudibus
rem hoc
tus, alien-
cogitant-
piternos
modo exist-
missam fe-
Classense
regime co-
uitate vita-
nam perti-
Thamno d-
miliaritat-
dam couer-
habitauera-
pauis aggr-
cano ferue-
de in se & i-
nibus ingen-
Interea C-
pietate sing-
ad honorem
Classensis co-

felicem patris obitum ad paludem Classensem se
 contulit, vbi vili cōstructo tugurio horrendas dæ-
 monum infestationes sustinuit: adeo vt nō raro ab
 eis terræ allisus multis plagis fœdatus fuerit. Sed
 malignus hostis cūm cerneret se contra Dei famu-
 lum præualere non posse, animos discipulorū eius
 concitauit, vt saltem alienæ salutis curam depone-
 ret. Construxerat vir sanctus in Saxenati territorio
 monasterium beato Michaeli Archangelo sacrum
 in quo non pauci prauis dæmonis instinctu adeo in
 odium viri sancti exarserunt, vt facta cōspiratione
 sudibus & phalangis eum expellerēt. Expulsus au-
 tem hoc modo Romualdus decreuerat suæ conten-
 tū, alienæ salutis curam planè postponere. Sed hæc
 cogitantem tantus terror repētè inuasit, vt ad sem-
 piternos phlegetontis ignes se abripiendum conti-
 nuò existimabat, nisi protinùs eam cogitationem
 missam fecisset. Itaq; iuniore Othone Imperatore
 Classensem Abbatiam ordinante, animarū ibidem
 regimè coactus accepit. Sed cūm fratrum mores pra-
 uitate vitæ corruptos sanctioris instituti discipli-
 nam pertinaciter respuere cerneret, illis relictis, cū
 Thamo & Bonifacio viris clarissimis intima fa-
 miliaritate regi iam antè cōiunctis, alijsq; quibus-
 dam cōuersis Theutonibus, ad Pereum, vbi dudum
 habitauerat, redijt: ibique his & alijs fratribus non
 paucis aggregatis & per cellas singulas constitutis,
 tanto seruore eremiticæ conuersationis rigorem
 & in se & in alijs instaurauit, vt illorum vita om-
 nibus ingentem admirationem commoueret.
 Interea Ottho Imperator in studium viri sancti
 pietate singulari incitatus monasterium in Pereo
 ad honorem S. Adelberti construxit, cui contigua
 Classensis cœnobij prædia contulit, & Abbatem ex
 Romu- in Perce.

Romualdus
 multas dæ-
 monum pæ-
 titur infe-
 stationes.

Expellitur
 vir sanctus à
 monasterio
 à se cōstru-
 to.

Præficitur
 ab Imp. Ot-
 thone Cas-
 sensis Abba-
 tis.

Rediit ad Pe-
 reum.

Ottho Imp-
 construit ei
 monasteriū
 in Perce.

Romualdi discipulis constituit, quibus tamen omnibus ipse Romualdus suprema potestate praesuit, fratresque caelestibus disciplinis ornatissimos reddidit. Post haec ad ciuitatem Parentium transfretauit, vbi annis admodum tribus in admiranda sanctitate exactis, eam quoque ciuitatem nouo monasterio beatam effecit & insigni virtutum omnium splendore illustrauit. Inde ad Camerinam prouinciam Comites, nuntios destinauit, qui audito Romualdi nomine, quod longè lateque sanctitatis opinione admodum celebre erat, ingenti repleti gaudio cuncta suae ditionis obrulere praedia, ut fratres sanctissimis eius disciplinis imbutos mitteret, qui eodem pietatis splendore terram illam illustrarent. Nec abnuuit vir sanctus, sed locum caelesti philosophiae congruum, qui antiquitus Vallis de Castro vocabatur, fratribus suis elegit: vbi constructo monasterio maximos animorum fructus fecit. Confluebant enim hinc inde ad illum homines, rebusque omnibus pauperibus benigne erogatis ad sanctae conuersationis ordinem spiritu feruido festinabant. Erat enim vir beatissimus flamma diuini amoris adeo aestuans, ut alios quocumque pergeret sanctae praedicationis facibus mirabiliter incenderet. Intituit quoque eodem in loco sacrarum virginum monasterium: & in Parulphi Comitis possessione aliud pietatis domicilium erexit, tantisque virtutum ornamentis ea decorauit, ut vtriusque sexus homines innumerabiles in eius disciplinam e medio honorum ac voluptatum decursu libenter immigraret. Tanta enim erat viri sanctitas, tanta humanitas, tanta benignitas, ut ab eius consuetudine auelli non possent. Ipse vero tanto quoque salutis omnium amore ardebat ut rebus a se praecclare gestis nunquam

Monasterium Vallis de Castro.

Monasterium virginum.

Magnus viri sancti feruor.

contem

contentus, totum quasi mundum à rebus perituris ad æternitatis studia traducere conaretur.

Hinc quoque monasterium non longè à Massili-ano castrò construxit, atque in faucibus Calliensium, mōrium aliquamdiu vitam transegit, ac deindè in Petranum montem non longè à monasterio S. Vincentij situm cōmigravit: vnde tādē Syriæ montem habitaturus ascendit. Ibi verò quorū dēmonum insidias, quòt hominum insultus sustinuerit, quorū contumelias Christi causa libenter pertulerit non est nostræ facultatis euoluere. Certe hoc in monte vir sanctus septem annos cōtinuos ab omni hominum consuetudine angusto domicilio seclusus, in summa austeritate vixit: prorsus vt Pythagorico quodam silentio sibi indictò mente ac cogitatione assidua in cælis degeret, & quasi mortalitatis erga-ulo planè solutus omnes corporis necessitates despiceret. Nam toto Quadragesonæ tempore nihil aliud neque in cibo, neque in potu, præter pugilum farinæ & succum quendam herbarum valde exiguum, admisit.

Silet: integro septennio simul & austerissime viuit.

Post quæ cum iam iter ad caelestem patriam sibi instigare præuideret, ad monasteriū in Valle de Castro à se constructum redijt: vbi in cellula arctissime conclusus vltimum vitæ terminum in silentio expectauit: ac tandem magno cum gaudio excepit. Vixit autem vir sanctissimus annis centum viginti, ex quibus viginti in seculi huius vanitate, tres in monasterio, nonaginta septem in solitudine ac eremitica vitæ proposito transegit, & collapsam in Italia eremiticam disciplinam restituit, ac mirifice propagauit.

kkk

KITA